

tilsammen 10,000. I hele dette Forhold med Indtægts- og Formuegrænser bør man huske, hvor usikre Arbejdsforholdene er, huske paa Sæsonarbejdet, Krisetiderne med Arbejdsløshed o. s. v.; under alle disse Vanskeligheder maa Arbejderne i Almindelighed ved egne Kræfter og egne Midler sikre sig i den Udstrækning, de er i Stand til at gøre; enkelte gode Aar kan og bør derfor ikke gøres til Norm for, hvad der er Ret overfor disse Arbejdere. Statstilskuddet bør ikke undrages dem kategorisk ved en Bestemmelse om, at 1,400 eller 1,800 eller 1,100 Kr. i Indtægt det sidste Aar berøver dem Retten til Statstilskud. Forslag af den Beskaffenhed indeholder en overmaade stor Uretfærdighed. Folk i faste Stillinger, som hele Livet igennem oppebærer en fast Løn, som holder sig under den i Lovforslaget indeholdte Indtægtsgrænse, kan vedblive at være Medlemmer af Sygekasser og nyde Statstilskud, men en Arbejder, som maaske i mange Aar fører den haardeste Kamp under usikre Livsvilkkaar, lider under Arbejdsløshed i flere Aar, og som kommer paa dens grønne Gren, kan man sige, et Aars Tid og tjener en anstændig Aarsløn, bliver derved straks uberettiget til at være Medlem af en Sygekasse og faa Del i Statstilskuddet. Der er noget urimeligt og uretfærdigt deri, og jeg kan meget godt forstaa den ærede Ordførers (Kierkegaard) stærke Tale mod faste Indtægtsgrænser. Jeg beklager kun, at han ikke fra Talen gaar over til Handling og fortsætter paa samme Maade som for en Maanedstid siden, da han stod sammen med Mindretallet.

Ved den Slags Grænser, som Ændringsforslag Nr. 2 tilsigter at indføre, skabes der et i høj Grad uheldigt Skel mellem Folk, der trods alt tilhører den samme Samfundsklasse. Ogsaa fra Sygekassernes Standpunkt er det betænkeligt at unddrage i hvert Fald den almindelige Afdeling af Sygekasserne de Medlemmer, som er de bedste Sygekassemedlemmer. En Arbejder med 2,000 Kr. i Aarsindtægt, oftest ved Akkordarbejde, er af Hensyn til sin Familie og til det behagelige i at tjene saa meget som muligt nødt til at være i højeste Grad paapasselig overfor sit Arbejde og vaage over, at han ikke bliver borte fra det, men at han møder pligtro den ene Dag efter den anden, thi ellers kommer han ud af den gode Akkord og mister maaske ganske Arbejdet paa den Arbejdsplads, hvor han er kommet ind. Derfor lægger en saadan Ar-

bejder sig kun syg i yderste Nødsfald. Der kunde nævnes utallige Eksempler paa Arbejdere, der gaar og hiver, som man siger, med Forkølelse og andre Sygdomme, men passer deres Arbejde, fordi de ikke vil risikere at miste deres Beskæftigelse og den, maaske til visse Tider, forholdsvis gode Indtægt. Disse Medlemmer er utvivlsomt de bedste Medlemmer for en Sygekasse, dem, som betaler de ofte ret høje Kontingenter, som den ærede Ordfører synes at være noget misfornøjet med, at f. Eks. Murersvendene betaler, og de er utvivlsomt dem, som bedst sikrer Sygekassens Bestaaen og yder Bidrag til Hjælp for de daarligere lønnede, underernærede og i alle Henseender daarligt stillede Arbejdere, som oftere kastes paa Sygelejet end de andre, der har en ordentlig Ugeløn. Nu sagde Ordføreren ganske vist, at der kan gøres Afdvigelser for disse Folks Vedkommende, derfor er Grænserne ikke faste. Men i Praksis — det maa den ærede Ordfører vel kunne forstaa — bliver dog disse Grænser de gældende, det vil, som det ogsaa staa i Flertallets Ændringsforslag, som Regel blive dem, der betinger Retten til at være statsunderstøttet Medlem af en Sygekasse. Der vil blive nogle Tvivlstilfælde, som i Henhold til et andet Ændringsforslag, Flertallet har stillet, vil blive afgjort af Bedømmelsesudvalget. Men hvorledes vil de saa blive afgjort? Ja, de vil naturligvis i de allerfleste Tilfælde blive afgjort under Henviisning til, at Loven i § 6 indeholder faste Grænser, der som Regel betinger Optagelse i Sygekassen. Men efter det Mindretalsændringsforslag, som findes under Nr. 1, og som jeg har den Ære at anbefale, vil der blive afstukket Grænser under Hensyntagen til de forskellige Erhvervs særlige Beskaffenhed, som der staa i Ændringsforslaget: Varigheden af Indtægten, Børnenes Antal, Gælden og alle de Omstændigheder, der i øvrigt taler for, at man tager særlige Hensyn, naar man skal bedømme, om en Mand eller Kvinde kan være Medlem af en statsanerkendt Sygekasse med Ret til at faa Del i Statstilskuddet.

Flertallet foreslaar, at Bestemmelserne om de faste Indtægts- og Formuegrænser skal revideres hvert femte Aar, men en saadan Revisionsbestemmelse betyder jo ikke saa overmaade meget; der skal forelægges Forslag om Revision, men om der bliver vedtaget nogen forandret Affattelse af Bestemmelserne, kan man fornuftigvis ikke sige noget om i dette Øjeblik. Vi